

Страни в главното производство

Жалбоподател: Alphonse Eschenbrenner

Отговорник: Bundesagentur für Arbeit

Преюдициални въпроси

- 1) Когато работник, работил по-рано в Германия, който пребивава в друга държава членка, не е данъчнозадължено лице в Германия за доходите си като физическо лице и обезщетението му при неплатежоспособност на работодателя съгласно приложимите за него разпоредби не е облагаемо с данък, съвместимо ли е с разпоредбите на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз (по-специално с член 45 ДФЕС (предишен член 29 ДЕО) и с член 7 от Регламент (ЕС) № 492/2011)⁽¹⁾ в случай на несъстоятелност на неговия работодател трудовото му възнаграждение — въз основа на което се определя полагащото му се обезщетение при неплатежоспособност на работодателя — да бъде фиктивно обложено с данъците, които щяха да бъдат удържани от това възнаграждение, ако работникът беше данъчнозадължен в Германия за доходите си като физическо лице, когато той вече не може да иска от работодателя си плащане на остатъка от brutното си трудово възнаграждение?
- 2) При отрицателен отговор на първия въпрос, спазени ли са разпоредбите на първичното и/или вторичното право на Европейския съюз, когато в посочената хипотеза работникът запази правото да иска от работодателя си плащане на остатъка от brutното трудово възнаграждение?

⁽¹⁾ Регламент 492/11/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 5 април 2011 година относно свободното движение на работници в Съюза (ОВ L 141, стр. 1).

Преюдициално запитване от Rechtbank van koophandel Brussel (Белгия), постъпило на 5 октомври 2015 г. — Uber Belgium BVBA/Taxi Radio Bruxellois NV, друга страна: Uber NV и др.

(Дело C-526/15)

(2015/C 429/13)

Език на производството: нидерландски

Запитваща юрисдикция

Rechtbank van koophandel Brussel

Страни в главното производство

Жалбоподател: Uber Belgium BVBA

Отговорник: Taxi Radio Bruxellois NV

Друга страна: Uber NV и др., Brusselse Hoofdstedelijk Gewest, Belgische Federatie van Taxis, Nationale Groepering van Ondernemingen met Taxi- и Locatievoertuigen met Chauffeur VZW

Преюдициален въпрос

Трябва ли установеният в член 5 ДЕС, член 52, параграф 1 във връзка с членове 15, 16 и 17 от Хартата ⁽¹⁾, член 28 ДФЕС и член 56 ДФЕС принцип на пропорционалност да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба като *Ordonnantie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest van 27 april 1995 betreffende de taxidiensten en de diensten voor het verhuren van voertuigen met vervoerder* (Наредба на регион Брюксел-столица от 27 април 1995 г. за таксиметровите услуги и услугите за наемане на превозни средства и шофьор) да се тълкува в смисъл, че понятието „таксиметрови услуги“ включва и частни лица, които като шофьори безвъзмездно практикуват *Ridesharing* (съвместен превоз), като приемат запитвания за превоз, които им се предлагат чрез софтуерно приложение на установено в друга държава членка предприятие *Uber BV* и др.?

⁽¹⁾ ОВ С 364, 2000 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Tribunal Superior de Justicia de Galicia (Испания), постъпило на 8 октомври 2015 г. — Elda Otero Ramos/Servicio Galego de Saúde, Instituto Nacional de la Seguridad Social

(Дело C-531/15)

(2015/C 429/14)

Език на производството: испански

Запитваща юрисдикция

Tribunal Superior de Justicia de Galicia

Страни в главното производство

Жалбоподател: Elda Otero Ramos

Ответник: Servicio Galego de Saúde e Instituto Nacional de la Seguridad Social

Преюдициални въпроси

- 1) Правилата относно доказателствената тежест, установени в член 19 от Директива 2006/54/ЕО ⁽¹⁾ на Европейския парламент и на Съвета от 5 юли 2006 година за прилагането на принципа на равните възможности и равното третиране на мъжете и жените в областта на заетостта и професиите (преработена), приложими ли са по отношение на наличието на риск в периода на естественото кърмене по член 26, параграф 4 във връзка с параграф 3 от *Ley de Prevención de Riesgos Laborales*, с която разпоредба в испанското право се транспонира член 5, параграф 3 от Директива 92/85/ЕО ⁽²⁾ на Съвета от 19 октомври 1992 година за въвеждане на мерки за насърчаване подобряването на безопасността и здравето по време на работа на бременни работнички и на работнички родилки или кърмачки?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос, може ли за факти, които позволяват да се допусне съществуването на пряка или непряка дискриминация, по смисъла на член 19 от Директива 2006/54 да се счита наличието на рискове за естественото кърмене при упражняването на професионална дейност като медицинска сестра в спешно болнично отделение, които рискове се потвърждават в обоснован доклад, изготвен от лекар, който освен това е началник на спешното отделение в болницата, където работи работничката?
- 3) При утвърдителен отговор на втория въпрос, може ли обстоятелствата, че заеманото от работничката работно място е сред изключените от риск в списъка на работните места, изготвен от предприятието след консултация с представителите на работниците, и че службата за превантивна медицина/превенция на професионалните рискове на въпросната болницата е издала удостоверение за годност, без в посочените документи да се дават повече подробности относно това как се е стигнало до тези заключения, да се разглеждат като достатъчно доказателства — при всички положения и без възможност за поставяне под въпрос — за това, че не е имало нарушение на принципа на равно третиране по смисъла на посочения член 19?